

De Realiteit in de praktijk ervaren

Lillian DeWaters.

vertaling Margareth Lee

© 2004

www.absolute1.net

DE REALITEIT IN DE PRAKTIJK ERVAREN

De geschiedenis van het ontstaan van alles omvat niet alleen de ware feiten van het bestaan, maar ook hun toepassing. Gezondheid, harmonie, geluk en de overvloed aan al het goede zijn antwoorden die bereikt kunnen worden als wij, het Zelf, denken en handelen vanuit onze Goddelijke staat als ons Alles in alles. Deze staat kan ook wel het perspectief van perfectie genoemd worden. “Door hun vruchten zul je ze kennen” is de boodschap van Christus voor alle tijden. Onze dagelijkse ervaring van gezondheid, harmonie en de overvloed aan het goede, bepaalt voor ons de exacte mate van ons spiritueel Weten en de toepassing daarvan. Net zoals ons succes in de wiskunde wordt gemeten naar ons vermogen om de opgaven en problemen ervan op te lossen.

Aannemend dat de lezer van dit werk het boek van deze schrijfster dat “THE GREAT ANSWER” heet, heeft bestudeerd, vatten we de Drieëenheid nu samen als volgt: ik, het Zelf, ben Alles. Ik omvat de perfecte principes van het bestaan. Ik omvat perfect bewustzijn en perfect handelen. Ik omvat

perfect lichaam en perfect universum. Er is niets buiten mij. Niets anders bestaat.

We zouden meteen moeten begrijpen dat we de Totaliteit zijn; dat er niets buiten ons bestaat. Er is daarom niets dat ons kan weerstreven of tegengesteld aan ons kan zijn. Ik ben Zelf-Bestaan-Spirit. Ik ben één Oneindigheid, één Totaliteit, één Alles-in-alles. Vanuit deze basis kunnen we duidelijk zien dat niets gezien moet worden alsof het ergens buiten ons ontstaan is.

Elkeen is ik, daar het "ik" oneindige identificaties kent. In elk van ons is dezelfde God-staat (Vader), hetzelfde recht en vermogen om te denken vanuit het gezichtspunt van Perfectie als altijd aanwezig en nabij (Zoon) en hetzelfde licht, inzicht en verlichting die onthuld zal worden (Heilige Geest)

Verlichting heeft onthuld dat we God niet moeten zien als synoniem met "Zelf" of "ik" maar begrijpen dat dit woord dezelfde betekenis heeft als "Vader" of onze staat van volmaaktheid. God, de Vader, is de eerste "persoon" van de Drie-eenheid. Deze God-Vader representeert Perfectie, onze staat van volmaakt Bestaan, Lichaam en Universum. God is de Waarheid, het principe van bestaan dat onwrikbaar, onaantastbaar en absoluut is, dat waar niets aan toegevoegd kan worden of weggenomen kan worden. Ons "ik" of wij omvat altijd deze God-Perfectie.

Wil de lezer alsjeblieft een cirkel tekenen op een stuk papier, zodat een praktische illustratie gegeven kan worden. Teken in de cirkel twee horizontale lijnen die het in drie gelijke delen verdeelt. In de eerste ruimte kun je het volgende schrijven:

Ik Ben het Zelf. Ik Ben de Vader, God, Perfectie. Ik Ben het Absolute, Realiteit, Waarheid. Ik Ben Spirit, Bestaan, Leven, Liefde, Geest, Schepper, Lichaam, Universum. Ik Ben de Ene Totaliteit, Alles.

De tweede positie van de Drie-eenheid wordt de Zoon genoemd. Deze positie van ons Zelf is ons handelen, ons bewustzijn of gewaarzijn, onze vrije wil. Dit is waar we denken, voelen, zien, horen, proeven, ruiken, leven en handelen. Het is aannemelijk dat we allemaal hebben ontdekt dat we het goede kunnen maken of het slechte. Hier is dan dus de plek van licht en duisternis, wakker zijn en slapen, in feite, van de vrije wil. In het middelste deel kun je daarom het volgende schrijven:

Ik Ben de Zoon. Ik Ben bewustzijn, gewaarzijn, activiteit; denken; voelen; horen; zien; proeven; ruiken; leven; liefhebben; scheppen. Ik Ben vrije wil.

Wanneer we denken en leven vanuit het standpunt van de God-staat, dat wil zeggen, wanneer we de feiten van de Werkelijkheid in ons denken en leven opnemen, dan ervaren we geluk, harmonie en heelheid. Wanneer de Vader en de Zoon, perfectie en bewustzijn één worden, culmineert dit in de Heilige Geest, oftewel spirituele verlichting. Dat is de derde positie van de Drie-eenheid.

In de derde ruimte kun je daarom het volgende schrijven:
Ik Ben de Heilige Geest. Ik Ben inzicht, openbaring. Ik ben verlichting, ik ben de ervaring van mijn Zelf. Ik ben Christus. Ik ben de Hemel.

Wij zijn het die vrije wil hebben, niet God! Wij, het "ik" hebben altijd de keus om in het huis van onze Vader te blijven (denken vanuit de basis van Perfectie) of niet, naar believen. Het is duidelijk dat we dit elke dag doen, nietwaar? Wanneer we niet in de God-staat verblijven, maar ons ervan afwenden, kan het gezegd worden dat we de "verloren zoon" representeren, dat we "slapen en dromen", dat we functioneren als "mens". Je ziet dat zo'n keus nooit deel uitkan maken van God, want God's visie is te zuiver om ongerechtigheid te aanschouwen. (Hab.1:13)

Daarom kun je zeggen dat het "ik" en "God" niet synoniem zijn. Wij zijn het "ik" en we zijn altijd vrij om te kiezen. We merken dat we een deel van de tijd juist denken, maar niet altijd. God aan de andere kant is altijd goed, altijd Perfectie, altijd vervulling, zonder begin of eind. Dus is God onze perfecte zijnstoestand.

Wanneer we in de God-staat verkeren, in onze staat van Perfectie, zijn we op onze juiste plaats en in deze staat zien we alle dingen zoals ze echt zijn. Deze staat bevindt zich altijd in ons! We omvatten en zijn ALLES. Wij zijn de cirkel, wij zijn de totaliteit, wij zijn de Drie-eenheid. Wanneer we alleen de Realiteit, alleen Perfectie als ons Alles in alles toelaten, wanneer we bewust verblijven in de God-staat, dan is ons bewustzijn het Christusbewustzijn en het is dan onze verlosser. Zo is Christus nog steeds onze verlosser en onze bevrijder uit elke duisternis en slaap.

Perfect lichaam, perfect universum, die zijn altijd gereed, voltooid en heel dichtbij. Totdat we echter denken, handelen en leven vanuit het standpunt van de Waarheid, de volmaakte feiten en principes van het bestaan, kunnen we ze niet bewust ervaren. We kunnen dan ook niet het perfecte Antwoord binnengaan, dat de Hemel is. Perfect geluk en tevredenheid kunnen nooit op welke andere manier dan ook gevonden worden. Een gedeeltelijke aanvaarding dat onze perfecte God-staat, een gedeeltelijk gewaarzijn van ons perfecte lichaam en universum altijd aanwezig is en beschikbaar, verschaft ons een zekere mate van harmonie, geluk, heelheid en overvloed. Ons bewustzijn moet steeds uitbreiden en

vergroten zodat we van heerlijkheid naar heerlijkheid verrijzen en zo uiteindelijk komen tot de maat van de volheid van de Christus, zoals onze geliefde Jezus deed.

Men denkt dat de wereld buiten ons bestaat, dat het “objectieve realiteit” is. Daarom wordt het de buitenwereld genoemd. In ons grote, oprechte verlangen om alleen het goede en het ware te zien in deze wereld vol schijnbare disharmonie, rampen, oorlogen en allerlei beperkingen, hebben we de methode gevolgd om ons van deze wereld af te keren tot een wereld die in ons zou zijn. Hier stelde men zich een perfect en altijd harmonieus universum voor, zonder enig kwaad. Zo begon men zich te oefenen om zich helemaal van de wereld af te keren en een andere wereld te scheppen, vrij van alle disharmonie en beperkingen. Deze praktijk kan velen hebben geholpen, maar nu moeten we eraan voorbijgaan, want er is een nieuwe dageraad. Een dergelijke mentale procedure veronderstelt dat de wereld die we zien als “daarbuiten” niet de echte en de werkelijke wereld is. Is dat niet zo?

Welnu, wanneer je slaapt en in je droom een wereld vol mensen ziet, met landschappen, dieren enzovoort, zijn deze allemaal nog steeds binnen in jou. Toch zie je ze als “daarbuiten”, nietwaar? Op gelijke wijze zijn de mensen, dieren, het land en het water dat je ziet wanneer je wakker bent en dat je “daarbuiten” noemt, helemaal niet extern. Ze bestaan eenvoudigweg in en door jou voor zover jij je bewust bent van ze. In feite is niets dat we zien ooit buiten ons, want wij zijn het oneindige ALLES.

Als iemand zich richt op een verzonnen mentale wereld als het Werkelijke en Ware, hoe zit het dan met deze wereld waarin we eten en drinken, deze wereld waarin we werken en spelen, handelen en slapen, deze wereld waarin we zoveel schoonheid, grootsheid en lieflijkheid om ons heen zien? Terwijl ik hier onlangs intens over nadacht werd mij ineens met licht en glorie geopenbaard dat de wereld die als de buitenwereld wordt aangeduid, in feite de echte wereld in ons is. Ik zag dat een andere mentale wereld, zogenaamd “innerlijk”, slechts denkbeeldig kan zijn, aangezien het bewustzijn is dat deze wereld ziet, hoort en ervan geniet. De wereld die we ervaren is dan de wereld in ons! De werkelijke wereld is altijd bij ons, het Zelf. In die mate dat we de Waarheid over ons Zelf kennen, komen we tot kennis van de Waarheid over onze wereld.

Zie, deze wereld waarin wij leven, bewegen en ademen, is de echte wereld, de wereld van het Koninkrijk der Hemelen. In feite is het het enige universum dat er is. Er bestond de neiging om zich ervan af te wenden, door het geloof dat deze wereld allerlei gebrek, disharmonie en beperking uitbeelde. Zo vluchtte Mozes ook voor de staf toen het voor hem als een

slang verscheen. Mozes kwam er echter achter dat zijn eigen Wezen hem alle dingen kon onderwijzen, dat zijn eigen Wezen alwetend en Zelfopenbarend is. En zo zullen we allen hetzelfde leren.

DE STAF EN HET SERPENT

In Exodus, in het vierde hoofdstuk, staat de openbaring over de staf en het serpent. Toen Mozes terugkeerde naar de staf waarvan hij gevlucht was, zag hij dat er helemaal geen serpent was, maar alleen de staf; hij zag dat het aldoor een staf was geweest. Op dezelfde wijze is er nooit iets anders dan het goede in ons universum geweest. Waarlijk, lieve vrienden, deze wereld, de plek waarop we staan, is de prachtige stad, het beloofde land, de hemelse wereld, ongeacht hoe we het zien.

Toen Mozes vluchtte voor dat wat hij voor een serpent aanzag, keerde hij zich in feite af van de staf, dat wil zeggen, van de realiteit. Hij hoefde geen serpent te vernietigen, of te proberen het niet te zien, of te behandelen, of ermee om te gaan. Hij diende alleen maar zichzelf te confronteren met dat ding dat als een serpent verscheen en precies daar, op die plek, de staf te zien. Je zult merken dat dit nieuwe gezichtspunt de eenvoudige en zuivere realiteit is.

Er is slechts één wereld, en jij, het Zelf, ziet het, loopt erin, geniet ervan. Deze wereld van het Zelf is vol schoonheid, betovering, harmonie, vrede, lieflijkheid en alle soortgelijke kwaliteiten. Het is smetteloos, zonder enige oorlog, disharmonie of welke beperking dan ook. Het is het universum van de Spirit, het is het hemelse Land, het is het Paradijs.

Hoe moet men dan verschijnselen die oorlog, disharmonie, gebrek en beperkingen worden genoemd, zien? Hetzelfde als wanneer men een serpent in een staf opmerkt. Laten we ten eerste inzien dat het serpent (oorlog) geen enkele rechtstreekse behandeling nodig heeft. Als Mozes van het serpent af had gewild dat hij dacht te zien, hoe dwaas zou het idee zijn als hij had geprobeerd het te vernietigen, erover te bidden, het te ontkennen, of het op een andere manier te hanteren. Maar hoe snel en gemakkelijk verdween het uit het zicht toen we het vanuit het juiste perspectief zagen! Zo wordt de Denkgeest (Mind) gebruikt. Maar Denkgeest is geen juist synoniem voor God.

De huidige oorlogen zijn het gevolg van een onvolmaakte en onjuiste kijk op de werkelijkheid. Ze zullen verdwijnen wanneer het zuivere Bestaansprincipe algemener is aanvaard en toegepast. Terwijl Mozes aldoor dacht dat hij een serpent zag, zag hij in feite de staf, want dat was waar hij naar keek. Hoe dwaas als hij God gebeden had om het serpent weg te nemen! Het

is tegenwoordig net zo nutteloos om God te vragen om de oorlogen te beëindigen. God omvat niets anders dan Perfectie. In het goede is er geen enkel kwaad net zoals er in de wiskunde geen fouten zijn.

Ieder van ons mag geloven of zeggen dat 2 plus 2 5 is, maar geen van ons kan het ooit echt zien. Vanuit deze eenvoudige illustratie kunnen we begrijpen dat onjuiste antwoorden en reacties op het Leven en Bestaan geestelijk ervaren kunnen worden, maar ze kunnen nooit echt gezien worden. Zulke ervaringen zijn een droom. Er zijn geen gebeurtenissen in een droom. Er is geen enkele realiteit erin. Het Zelf, zijn wereld en zijn echte ervaringen gaan de hele tijd door, ononderbroken. Het verwezenlijken van het Zelf is daarom het beoefenen van de Realiteit in de praktijk. Het Zelf oefent hoe het is om het perfecte Zelf te zijn, om intelligent perfect Denken te zijn. Het oefent hoe het is om in de perfecte wereld te leven waar er nergens kwaad is. OP geen enkele andere manier kunnen we oefenen om de Waarheid die we zijn te leven en functioneren als het Christusbewustzijn.

Als iemand ernaar verlangt om Perfectie te kennen, moet hij Perfectie zien en geloven in Perfectie als zijn Alles in alles; hij moet zien dat zijn "aarde vol is van de goedheid van de Heer" (Psalm 33:5). Natuurlijk is het Zelf de Heer. Hoe zouden bijvoorbeeld de wolf en het lam samen kunnen zijn en de luipaard bij het kind kunnen liggen en de woestijn zich verheugen en bloeien als de roos, tenzij dit is hoe ze nu en voor altijd zijn? Perfect Zijn is geen kwestie van evolutie, maar het blijft dezelfde toestand, "gisteren, vandaag en voor altijd". "Dat wat geweest is, is nu; en dat wat er te hebben valt is al geweest" (Ecc.3:15).

Wanneer we vanuit het standpunt van de Realiteit of het Principe zien dat we in feite nu in het Koninkrijk leven, het nooit hebben verlaten en altijd onze perfecte staat ervaren, ongeacht welke droom ook, dan zal ons verslag zijn "geweld zal niet meer worden gehoord in Uw land, en geen verspilling of vernietiging binnen de grenzen ervan ... Uw volk zal rechtschapen zijn" (Is.60:18-21). In de Bijbel is sprake van een nieuwe hemel en nieuwe aarde en we zijn voorbestemd om het te zien en te ervaren zoals het echt is, niet een andere verblijfplaats, maar dezelfde wereld, alleen op de juiste wijze gezien.

Er is niet zoiets als twee werelden, eentje zonder en eentje binnenin ons, eentje die onecht en tijdelijk is, de andere echt en eeuwig. Het zijn alleen maar twee manieren om naar hetzelfde ding te kijken. Om deze wereld voor ons echt te begrijpen en te accepteren als het echte en ware, brengt je naar een volkomen nieuw gevoel voor dingen. Denk eraan dat het serpent geen deel uitmaakte van de staf, en net zomin zijn oorlogen, beproevingen en wisselvalligheden deel van ons hemelse koninkrijk.

Naarmate het echte en het ware meer en meer volledig geaccepteerd worden door ons en volmaakt geoefend, verdwijnen nutteloze inbeeldingen. Het beoefenen van de Realiteit van het bestaan houdt dus in dat wij, het Zelf, de Eeuwige Waarheid begrijpen en ernaar handelen. De Eeuwige Waarheid die inhoudt dat de wereld die wij voor ons hebben, onze echte en ware universum is,. Deze wereld voor ons, waarop wij wandelen, is de wereld in ons. Er is geen ander!

“Ik ga vooruit om een plek voor jullie voor te bereiden”, zei de onvergelijkbare Jezus. Hij effende de weg, hij illustreerde de stappen die we moeten nemen om hier en nu bewust de wereld te zien en te beleven die in feite het universum van het Zelf is. Onze wereld die wij voor ons hebben zal opnieuw vrij van oorlog verschijnen wanneer we ons recht en onze macht uitoefenen om ons bewustzijn van Eenheid en ondeelbaarheid te vergroten. Dan zal een nieuwe en universele orde van het leven ontstaan voor alle mensen. Deze nieuwe orde zal universele vrede, harmonie en voorspoed inleiden, feitelijk het Koninkrijk der Hemelen op aarde waar de hele wereld al 2000 jaar om bid.

Zoals Mozes geleid werd om in te zien dat illusies geen enkele waarde hebben en de aanwezigheid van alleen het Werkelijke te zien, zo zullen we allen tot de kennis en het gewaarzijn gebracht worden, terwijl we in het Christusbewustzijn functioneren, dat het Perfecte werkelijk alles is wat we voor ons hebben.

DE HEMEL

De Hemel, samengesteld uit perfectie, heelheid, vrede, harmonie, schoonheid en overvloed, bestaat voor eeuwig voor één en allen in gelijke mate, maar moet ontdekt en geaccepteerd worden voordat men het kan ervaren. Het is heus niet alleen maar een plek waar het onbeperkt goede in overvloed aanwezig is. Toch kan zo'n hemelse plek gewoon hier gevonden worden, of waar we maar zijn. Alle ervaring is de Hemel voor ons in die mate waarin we onze spirituele visie uitoefenen, onze macht en recht om de Perfectie van het Bestaan te aanschouwen – perfect Zelf, perfect lichaam, perfect universum – als altijd aanwezig en zeer nabij.

Het metafysisch gezegde dat “de hemel een staat van bewustzijn is” zou kunnen inhouden dat er geen perfecte wereld, lichaam of Zelf is, buiten het gewaarzijn van iemand. Zo'n assumptie is volkomen onjuist. Ongeacht onze bewustzijnsstaat, de perfecte en werkelijke wereld bevindt zich altijd voor onze neus, we manifesteren het spiritueel volmaakte lichaam; we zijn het ene en enige Zelf en Wezen. Wij, het Zelf, het goddelijk Ons, het IK BEN DIE IK BEN, vullen alle ruimte en zijn de Totaliteit, er is niets anders.

De manier waarop men naar iets kijkt, het ziet, hoort en zich ervan bewust is, komt misschien niet overeen met datgene wat in feite echt aanwezig is. Zolang hij dus volhardt in het idee dat “Alles is bewustzijn” ziet hij misschien het verheven feit over het hoofd dat God, de Perfecte Zijnstoestand, inclusief de perfecte uitdrukking, lichaam en universum, al bestaat in gemanifesteerde vorm.

De echte wereld voor ons is bijvoorbeeld de echte wereld in ons. Ongeacht hoe iemand het ziet, het blijft het voltooide Koninkrijk binnen handbereik. Het is vrij van kwaad, het is het land van Vrede, Vreugde, Harmonie, Schoonheid en Verrukking. De generaties van de wereld zijn vol gezondheid en er is geen gif of vernietiging in hen, en ook niet het koninkrijk van de dood op aarde (Apocriefen, Salomon 1^o14).

Jezus zei: “Het Koninkrijk Gods is in jou!” Hier is het Griekse woord voor in ENTOS wat betekent ‘temidden van’. Want toen aan de Heer zelf gevraagd wanneer zijn koninkrijk zou komen, zei hij, “wanneer de twee één zullen zijn en buiten gelijk aan binnen”. Het Koninkrijk Gods is werkelijk ons eigen Zelf en Wezen en dit Koninkrijk van het goede komt temidden van ons in die mate dat we het erkennen en aanvaarden als de enige werkelijke en ware ervaring die er is, de eeuwigdurende en onveranderlijke Realiteit van Zijn.

Wij, het Zelf, bezitten alle kennis, maar niettemin moeten we deze kennis ervaren via ons dagelijks leven. En dit doen we door ons actieve gewaarzijn ervan, door het bewust te weten. We kunnen bijvoorbeeld een mooie auto bezitten, maar welke waarde zou het voor ons hebben tenzij we het gebruiken? Daarom bepaalt ons correcte gebruik van het denken onze dagelijkse ervaring van gezondheid, harmonie of overvloed.

Ons lichaam en ons denken zijn niet afhankelijk van de staat van ons bewustzijn! De staat van ons bewustzijn bepaalt echter wel de mate waarin we genieten van ons perfecte Zelf en lichaam. We gebruiken de geest om te denken, net zoals we ogen gebruiken om te zien. We zijn altijd in een toestand van Zelfkennis, die we bewustzijn noemen. En daaruit bestaat onze dagelijkse ervaring.

Nogmaals, we zijn ongeconditioneerd Zelf en lichaam, perfect, absoluut, complete. Ons denken verslag uitbrengen van begrip of geloof. Begrip is gebaseerd Wetmatigheid, Realiteit en representeert dit. Geloof heeft totaal geen fundering en is een illusie. De aard van Zijn, of Zelf, is om te genieten van het wonder van zichzelf, van de eigen macht en heerlijkheid en dit te ervaren. En dit gebeurt naargelang het bewust is van zichzelf als alles wat is. Zulk bewustzijn omvat het denken, voelen, zien, horen en

handelen ervan. In de juiste zin betekent het gezegde “de hemel is een toestand van bewustzijn” dan dat onze huidige toestand van gezondheid, harmonie, vrede, succes en zegening afhankelijk is van ons bewustzijn, van ons huidig gewaarzijn van vrede, harmonie, heelheid, perfectie, liefde, succes, overvloed, macht en glorie als ons eigen bezit, hier, temidden van ons, gereed om te gebruiken.

We zullen nooit ons hele Zelf op één moment kennen, daar dit een toestand van beperking teweeg zou brengen, terwijl we onbeperkt zijn vanwege onze oneindigheid. Het Zelf gaat niet vooruit en breidt zich ook niet uit. Dat geldt ook voor de belichaming of uitdrukking ervan. Bewustzijn doet dat echter wel en breidt zich in feite voortdurend uit, terwijl het oprijst uit een grenzeloze basis. Zo zou onze dagelijkse ervaring er één moeten zijn van constante en ononderbroken vooruitgang in elke richting moeten zijn. De Christus zei: “Ik ben gekomen opdat zij leven zouden hebben (zich ervan bewust zijn dat ze Leven zijn) en opdat ze dat overvloediger zouden hebben (er in steeds grotere mate van genieten)”.

Het Zelf verblijft in de Hemel; het Zelf is de Hemel. Harmonie, liefde, geluk is in feite de aard van het Zelf en deze aard ervaren is voor ons de Hemel ervaren. Echt geluk is natuurlijk spiritueel, dat wil zeggen, het is in en van die dingen die horen bij de Realiteit en Eeuwigheid; nooit hoort het bij illusies of dromen. Geluk is pas echt en blijvend als het gebaseerd is op zuiverheid, liefde en heelheid. We zouden bovendien moeten beseffen dat het nooit afhankelijk is van bepaalde mensen, tijden of omstandigheden. Het is het bewustzijn van het Zelf van diens eigen wonderbaarlijkheid, heerlijkheid en macht. Ons geluk kan dus op geen enkele wijze onderbroken of beperkt zijn.

Zo lang we ons bewust zijn van disharmonie of beperking en het als echt en waar accepteren, functioneren we niet vanuit het standpunt van de Realiteit, maar van de droom. Teneinde onze Perfectie te zien en te voelen zoals het echt is, moeten we functioneren als het Christusbewustzijn, de denkende geest die droomloos is. Echt of Christusbewustzijn kan geen enkel soort beperking of verstoring kennen, het kan altijd volmaakt vertrouwen hebben in de werking ervan want het weet dat het resultaat verzekerd is. Daarom komen we via ons Christusbewustzijn in onze perfecte ervaring die de Hemel wordt genoemd.

HET PERFECTE LICHAAM

Hetzelfde spirituele gezichtspunt dat van toepassing is op de wereld is van

toepassing op het lichaam. Ons lichaam is onze uitdrukking, net zoals onze wereld dat is. Het is geen gevolg, het is jezelf, aangezien jij en je belichaming één en hetzelfde zijn.

Er is maar één ik-Leven-Wezen; maar één manifestatie-uitdrukking-lichaam. Dit, samen met bewustzijn, omvat de Totaliteit of Oneindigheid van Zijn. Het ene ik-Leven-Zijn is niet verdeeld of onderverdeeld in afzonderlijke delen, deeltjes of individualiteiten; maar het is oneindig ondeelbaar en de oneindige ondeelbaarheid ervan is de oneindige individualiteit ervan, dat altijd werkzaam is als het Geheel. Zo is het lichaam één en toch oneindig in uitdrukking, altijd de ene Substantie, het ene Leven, het ene Zijn.

Het lichaam is altijd net zo perfect als het IK BEN en net zo onsterfelijk, eeuwig en onvergankelijk. Elke schijnbare verstoring in het lichaam is het gevolg van een onjuist gezichtspunt en zo ervaart men in het dagelijks leven datgene wat overeenkomt met diens bewuste gewaarzijn van dat wat Eeuwig en Waar is. Men hoeft daarom nooit de zogenaamde ziekte of beperking te behandelen, net zomin als men zou proberen het serpent dat in de staf verscheen te veranderen.

Er hoeft ook niets gedaan te worden om gezondheid of harmonie in het lichaam tot stand te brengen, want het is altijd en eeuwig aanwezig, en zou nooit op welke manier dan ook veranderd of beïnvloed kunnen worden.

De behandeling bestaat uit het toepassen van de Waarheid, en dat is ons gewaarzijn van het Zelf-lichaam zoals het in alle eeuwigheid is – perfect en altijd smetteloos. Mijn uitspraken en bekrachtigingen moeten altijd hierop berusten en op niets anders! Er kan echt geen pijn bestaan in het Bestaande en het bestaat ook niet en dus ervaart in feite niemand het. Een droom is altijd niets. Er zijn geen wetten die ons sturen of beheersen dan die wij toelaten en waar wij goedkeuring aan geven. Daarom zouden we alleen de Wet van Perfectie moeten accepteren – onveranderlijke en eeuwige perfectie.

Verder zouden we moeten weten dat er geen enkele andere geest is die verkeerd denkt en disharmonie ziet of voelt, zoals dat het geval lijkt te zijn. Wij, het Zelf, hebben almachtige macht en zijn opgewassen tegen elk noodgeval, gezien ons vermogen om harmonie en onveranderlijkheid te kennen en te weten dat deze altijd vlakbij zijn, altijd aanwezig, ondeelbaar en absoluut. Ik hoef alleen mijn denkwereld te richten op mijn Realiteit, mijn onveranderlijke harmonie.

Als ik mij bewust ben van enige disharmonie of stoornis, of het in het denken accepteer, dan leef en denk ik in een droom. Teneinde te ontwaken moet ik meteen beginnen te denken en te handelen op basis van en vanuit het standpunt van mijn Realiteit. Ik moet mezelf vereenzelvigen met het

Christusbewustzijn, de Geest die wakker blijft en niet droomt. Denken als de Christusgeest, vind ik spoedig mijn vrede, heelheid en harmonie, die aanwezig en volledig is.

Zolang we in de Goddelijke staat zijn kan ons nooit iets overkomen. Ons bewustzijn van deze almachtige Waarheid, ons gewaarzijn dat wij de oneindige Ene zijn, vormt onze almachtige bevrijdingsmacht en de “poorten van de hel zullen er geen weerstand aan kunnen bieden” (Mat.16:18). Ik, als het Christusbewustzijn, kan mijn gezondheid, harmonie en voorspoed bewaren door vanuit het standpunt van de Realiteit te denken. Ik weet dat mijn lichaam Geest, Spirit is, en dat het nooit iets anders is geweest. Het is mijn eeuwige voorrecht om mijn Leven en mijn Bestaan te zien als almachtig, alwetend en alomtegenwoordig, net zoals onze voorbeeldige Jezus deed. Dit is de reden voor mijn bestaan, dit is mijn bestemming en eeuwigheid.

Het Zelf en het lichaam bestaan als één Geheel. Nooit zou men over ze moeten denken als twee zaken, maar altijd als een eenheid. Ik, het Zelf, ben niet afhankelijk van het lichaam, noch is het lichaam afhankelijk van het Zelf. Deze twee zijn één Perfectie, zonder enige schaduw, en hoeven nooit ontwikkeld te worden of te evolueren. Ze bestaan voor eeuwig en altijd als het perfecte gemanifesteerde geheel. Mijn lichaam is nu perfect, jouw lichaam is nu perfect, altijd Spirit, altijd spiritueel. Wanneer we zeggen dat het lichaam één is, bedoelen we dat alle lichaam de ene Substantie is, het ene Leven, Zelf, Bestaande. Het ene Zelf is oneindig geïdentificeerd als jou, als mij en als allen die Leven zijn. Net zo is het ene lichaam dat ook.

Deze feiten over ons zelf en lichaam dienen niet alleen als vanzelfsprekend aangenomen te worden, maar we moeten ze ook toepassen, zodat we de vervulling van ze in ons dagelijks leven kunnen ervaren. Het is bijvoorbeeld niet genoeg dat wiskunde in een perfecte toestand bestaat, het moet ook toegepast worden in onze wiskundige problemen om de correcte oplossingen die er altijd zijn, te kunnen ervaren. Alleen ons bewustzijn, ons actieve weten en toepassen van de feiten van het Bestaan stellen ons in staat om de zekerheid daarvan te ervaren. IK BEN moet weten dat IK BEN om te kunnen toepassen wat IK BEN.

Jezus wist dat zijn lichaam Spirit, Geest was, dat het spiritueel was en bovendien wist hij dat dit ook voor anderen gold. Hij bewees op glorieuze wijze aan allen voor alle tijden, dat kruisiging noch het graf het leven uit het lichaam konden nemen! De macht verbleef in hem om zijn leven neer te leggen en om het weer op te nemen. Nooit geloofde hij dat zijn lichaam overgeleverd was aan omstandigheden. De kruisiging en de herrijzenis maken werkelijk het onontkoombare

en onweerlegbare feit duidelijk dat het lichaam één is met het Leven zelf, en dus voor eeuwig onvergankelijk en onveranderlijk. De hemelvaart van Jezus was het toppunt van zijn voorbeeldige levensloop, want hij liet geen lichaam bij ons achter. Het verdween met hem toen hij zich van ons terugtrok.

Denken dat er één of ander denkbeeldig lichaam in ons bestaat dat perfect en spiritueel is, in plaats van het lichaam dat we nu op dit moment uitdrukken, beperkt ons om hier en nu gezondheid en harmonie te demonstreren. Zoals deze wereld voor ons het perfecte universum is en niets minder dan dat, zo is dit lichaam waarmee we lopen, leven en ons uitdrukken, het perfecte lichaam en niets anders. Wanneer dit feit volkomen begrepen wordt en toegepast, zullen de schijnbare beperkingen van tijd, omstandigheden, gedachten en overtuigingen zijn verdwenen.

Men verlengt de gevangenschap en beperking met het geloof dat er een verborgen ander lichaam is dat voortgebracht dient te worden en dat het lichaam dat nu zichtbaar is niet het echte, ware lichaam is. Net zoals er slechts één universum is en wij leven er nu in, zo is er slechts één lichaam en wij drukken dit nu uit. De correctie moet daarom in ons gezichtspunt liggen en nooit in het universum of het lichaam.

Velen schijnen het moeilijk te vinden om het idee los te laten dat we elk een individueel leven en wezen zijn, met een individueel lichaam. Ten eerste moeten ingezien worden dat we niet één van velen zijn, want IK Ben één Leven-Wezen, het Geheel, datgene wat ondeelbaar is. Het lichaam is bijvoorbeeld samengesteld uit veel verschillende organen, maar niettemin is het lichaam één. Zo bestaat Leven of het Bestaande uit veel verschillende mensen (zo zullen we het maar noemen) maar niettemin is het Leven of Bestaande één. Wanneer het woord individueel wordt gebruikt, is men geneigd te denken aan iets of iemand die afgescheiden is van het geheel. Geen van ons kan afgescheiden zijn van het Geheel. Wij zijn allen dezelfde substantie, hetzelfde Leven en Wezen, hetzelfde IK dat één Totaliteit is.

Zoals bijvoorbeeld het bloed door elke vinger van onze hand stroomt, en toch hetzelfde bloed is, en alle cellen en huid van de vingers niet bij de vingers zelf horen, maar eerder bij het lichaam als geheel, zo behoort het leven dat wij leven, het Principe van de Waarheid dat wij toepassen, niet ons toe als vele afzonderlijke mensen, maar het behoort ons allen als Geheel toe.

Het is waar dat er geen twee bladeren van een boom hetzelfde zijn, toch vormen alle bladeren samen de boom en geen enkel blad zou afzonderlijk daarvan kunnen bestaan. Natuurlijk zijn we net als de bladeren,

dat wil zeggen, niet twee van ons zijn hetzelfde, want het IK of Zelf is oneindig gevarieerd (of geïndividualiseerd, als je dat woord prefereert). Je kunt echter zien dat vele van deze zogenaamde verschillen slechts deel zijn van de droom.

Het is zeker waar dat we afzonderlijke talenten hebben en dat we onze intelligentie op diverse en zeer uiteenlopende manieren gebruiken. Paul drukte dit idee zeer duidelijk uit in zijn brief aan de Corinthiërs, 12e hoofdstuk. Het hele hoofdstuk is zeer verhelderend. “Er zijn verschillende gaven maar dezelfde Spirit” ... “Al deze worden door de één en dezelfde Spirit bewerkstelligd”. (4e en 11e verzen)

IK, HET ZELF, DE ENIGE SCHEPPER

In Jesaja, 45e hoofdstuk, lezen we de volgende verrassende uitspraak: “Ik vorm het licht en schep duisternis, Ik sluit vrede en schep kwaad, Ik de Heer doe al deze dingen.” Een oppervlakkige lezing van dit vers laat het geloof ontstaan dat God niet alleen verantwoordelijk is voor al het kwaad in de huidige wereld, maar ze in feite scheidt. Zo'n geloof veronderstelt meteen dat het kwaad goed is.

Wat is nu de betekenis van het woord “echt”? Het betekent feitelijk of waar. De betekenis van het woord “waar” of waarheid is: constant zijn, onveranderlijk, eeuwig. Daarom moet alles wat echt is de kwaliteiten van oorspronkelijkheid, duurzaamheid, onveranderlijkheid en eeuwigheid bezitten. Als we voortborduren op zulke wijsheid, is het dan juist om te zeggen dat oorlog bijvoorbeeld echt en waar is? Natuurlijk niet! Oorlog begon en oorlog zal eindigen. Het geloof dat het echt en feitelijk is, helpt alleen maar om de schijn ervan voort te laten duren.

De bijbel zou alle kwaad onder het woord zonde willen samenvatten. Volgens de bijbel als geheel is het zonde die de wortel is van alle kwaad. Door de metafysica werd dit gezichtspunt verbreed en het idee geïntroduceerd dat ziekte ook in dezelfde categorie als zonde geplaatst zou moeten worden en dat gold ook voor armoede en elk soort beperking. Het volgende gezichtspunt moet het begrijpen van het woord kwaad zijn. Zelfs de grote meerderheid die zonde, ziekte, armoede, oorlog en dood als onwerkelijk beschouwen, zien ze toch als kwaad. Is het bijvoorbeeld niet een feit dat je de oorlog als kwaad ziet? Vind je niet dat ziekte, zonde, armoede of beperking kwaad zijn? Beschouw je in feite niet alle vormen van disharmonie of beperking als kwaden die door de Waarheid verwijderd kunnen worden? Precies hier moet een dieper en meer verlichte waarneming of gewaarzijn plaatsvinden. Een bezieling van de Geest is

vereist die een grotere en vollediger visie toelaat van de verbijsterende uitspraak “Ik sluit vrede en schep kwaad, Ik de Heer doe al deze dingen”.

Hoe kan men naar waarheid zeggen “God is alles” en tegelijk ziekte, zonde, oorlog of armoede als kwaad beschouwen? Begrijp je wat ik bedoel? Als je beweert dat God, het goede, alles is, hoe kan je dan ook beweren dat oorlog bijvoorbeeld, kwaad is? Of hoe kun je beweren dat het echt is? Aan de anderen kant, hoe kun je accepteren dat “Ik de Heer sluit vrede en schep oorlog”?

Wij, het Zelf, lijken te horen over oorlogen, nietwaar? Wij, het Zelf (er is geen ander) lijken ziekte te zien, zonde en diverse vormen van disharmonie en beperkingen om ons heen. Is dat niet zo? Jezus kwam in deze wereld voor een groots doel. Wat was dat doel? De wereld te bevrijden van kwaad of schijnbaar kwaad? Ne, want dat lijkt nu net zo veel aanwezig te zijn als toen. Om wat dan ook te vernietigen? Laat Jezus Christus zelf antwoorden in zijn eigen woorden: “Ik ben niet gekomen om te vernietigen, maar om te vervullen.” (Mt.5:17) “Ik ben gekomen om te oordelen, opdat zij die niet zien zullen zien en zij die zien blind gemaakt worden.” (Joh.9:39) “Ik ben gekomen opdat zij leven hebben en opdat zij dit overvloediger hebben” (Joh.10:10). “Ik ben gekomen als een licht in de wereld opdat ieder die in mij gelooft niet in duisternis zal blijven” (Joh. 12:46).

Jezus liet allerlei ziekten en ongemak verdwijnen en bewees daardoor dat ze niet echt en niet waar waren. Hij zei van sommige van deze mensen dat ze door een duivel bezeten waren. Andere keren zei hij dat ze “sliepen”. Bij weer andere gelegenheden sprak hij heel duidelijk en uitgesproken. Toen Lazarus bijvoorbeeld op sterven leek te liggen voor zijn zusters en anderen, stuurden ze Jezus een bericht dat luidde “Heer, hij die u liefhebt is ziek”. Het antwoord van Jezus was “deze ziekte is niet dodelijk, maar het dient de glorie van God”. Niettemin bleef hij nog twee dagen op dezelfde plaats.

Bij het graf van Lazarus zei Jezus tegen Martha: “Zei ik je niet dat je de glorie van God zou zien als je zou geloven?”(Joh. 11:40). Hier doelde hij duidelijk op ziekte en zelfs de dood, als iets waar het Zelf verheerlijkt kan worden. Later zei hij over zichzelf “door welke dood hij God zou verheerlijken” (Joh. 21:19)

Een andere keer werd Jezus ondervraagd door zijn discipelen met betrekking tot een man die blind was vanaf zijn geboorte. Ze zeiden: “Meester, wie heeft er gezondigd, deze man of zijn ouders, zodat hij blind werd geboren?” Ze wilden de fundamentele oorzaak voor dit kwaad

ontdekken. Jezus antwoordde echter: “Noch deze man, noch zijn ouders hebben gezondigd.” In duidelijke bewoordingen had geen van hen welk kwaad dan ook begaan en dus was er geen kwaad aanwezig. Hij vervolgde toen met de woorden “opdat de werken Gods in hem gemanifesteerd zouden worden”. Er was in dit geval slechts één reden voor de blindheid: opdat hier de Realiteit beoefend kon worden! Het Zelf kon hier oefenen om God te zijn, om almachtig en ondeelbaar te zijn. Onze Goddelijke Perfectie, Heelheid, Onsterfelijkheid, Ondeelbaarheid, moet werkelijk beoefend worden. Want hoe anders kan het Zelf beseffen dat het ALLES is?

Ik ben gekomen om je te laten zien hoe je kunt oefenen om Perfectie te zijn. Ik ben gekomen opdat zij die deze Realiteit niet hebben gezien het nu zouden mogen zien en opdat zij die ziekte of welke moeilijkheden dan ook zien er blind voor worden. Ik ben gekomen als een Licht, een voorbeeld, een openbaring voor de wereld, zodat ieder die de Realiteit beoefent niet blijft slapen (in duisternis blijft), maar ontwaakt tot de Realiteit.

Misschien hebben wij allen soms gedacht aan ziekte, conflicten of beperkingen als irriterende problemen of moeilijkheden, in feite als kwaad. Maar er is een veel betere manier om ze te beschouwen. Ditzelfde gezichtspunt probeerde Jesaja zijn mensen uit te leggen, dat wij de enige Schepper zijn. Dat wil zeggen, dat IK, de Heer-Zelf, ALLES ben. Datgene wat iemand als kwaad in zijn leven beschouwt, is werkelijk een mogelijkheid om te ontwaken tot de glorieuze realiteit dat Perfectie echt alles is wat er is. Nooit zijn er twee tegengestelde machten, goed en kwaad. IK, het Zelf, maak het goede en schep het kwade. Ik, het Zelf, ben ALLES.

Als we proberen oorlog te bestrijden met oorlog, blijft de duisternis natuurlijk duisternis. Maar bedenk hoe het Zelf verheven kan worden als hier, op deze plek, een nieuw en hogere levensorde gezien en gevestigd wordt. Vooruitgang, uitbreiding, moet onvermijdelijk plaatsvinden, aangezien het Zelf steeds meer bewust moet worden van het AL.

Ervaring is de vervulling van het Zelf.

Tegenwoordig is een eenvoudiger en universeel hogere soort regering nodig. Het kan niet tegengehouden worden, wat welke natie dan ook probeert. Het is zich aan het voltrekken. Oorlogen hoeven niet plaats te vinden, maar als universele toewijding aan wereldwijde vooruitgang, uitbreiding, verbetering niet komen, is oorlog het gevolg. In dit nieuwe licht, kun je zien dat er geen kwade macht is die oorlog veroorzaakt? Hoewel oorlog zo'n monsterlijk kwaad lijkt hoeft er geen oorlog te zijn als naties zich slechts wilden wijden aan nationale vooruitgang, uitbreiding en het bereiken van een nieuwe en hogere levensorde in alle richtingen.

Er moet een nieuwe dispensatie voor allen komen, die een onvoorstelbare nieuwe en grotere rijkdom, geluk, voorspoed en vrede in zal luiden. Het Zelf moet zichzelf kennen en voortdurend en steeds meer de eigen majesteit, macht, heerlijkheid en wonderbaarlijkheid ervaren en ervan genieten!

Problemen dwingen het Zelf om steeds meer te functioneren vanuit Perfectie, dat wil zeggen, vanuit de echte feiten en principes van het Bestaan. Hoe zou de Realiteit beoefend kunnen worden als er geen gelegenheid was, geen noodzaak voor het Zelf om zichzelf in steeds toenemende mate te kennen en uit te drukken? Zo'n noodzaak is helemaal geen kwaad, zoals gewoonlijk wordt gedacht. In de echte zin, is er werkelijk geen kwaad, maar liever een gelegenheid voor het Zelf om verheerlijkt te worden. Opdat het werk van God gemanifesteerd zal worden in jou, in mij, in deze natie, in die natie, wereldwijd, overal.

Beschouw je wiskundige problemen als kwaad? Natuurlijk niet. Wat zou bovendien het nut zijn van wiskunde zonder wiskundige problemen? Net zo zou Essentie het bewustzijn van diens perfectie en compleetheid, oneindige goedheid en harmonie, niet kunnen vergroten als er geen gelegenheden voor uitbreiding waren. Niemand beschouwt wiskundige problemen als kwaad, maar eerder als essentieel voor kennis.

Het Zelf is alwetendheid! Het Zelf zou zich altijd uit moeten breiden en vooruit moeten gaan in het bewuste gewaarzijn van de eigen alomvattendheid, oneindigheid, de eigen almachtige kracht en heerlijkheid. Niets kan het stoppen, tegenhouden of hinderen, want er bestaat niets anders dan het Zelf. Zei ik je niet dat als je zou geloven in de eenheid en alomvattendheid van het Zelf, dat je de heerlijkheid van God, het Zelf, zou zien, uitgedrukt als overvloediger Levern, overal?

Problemen dwingen ons om ons bewustzijn uit te breiden en zo mee te doen in vollediger en groter licht. We zouden daarom op moeten houden met het beschouwen van problemen als kwaad en in plaats daarvan weten dat we ze kunnen laten oplossen en volkomen laten verdwijnen, aangezien wij ze hebben geschapen. Louter het feit dat wij (en niet een andere macht) ze scheppen, geeft ons de macht om ze te verpletteren. Hou daarom op met het vechten tegen een andere kracht of macht, gebruik je intelligentie als macht in de juiste richting. **Niets bestaat er buiten jou!**

We kunnen wakker blijven en ons bewust van het goede, of slapen en dromen van de afwezigheid van het goede. In dit geval hoeven we alleen maar wakker te worden en het feit in te zien en waar te nemen dat we almachtige kracht hebben om de droom los te laten en opnieuw te leven vanuit onze echte en werkelijke toestand van Perfectie, die altijd bestaat hier

en binnen handbereik. Wanneer we slapen en dromen zijn we dan niet nog steeds in onze kamer, veilig en geborgen? Waar we ook dromen dat we zijn, we zijn werkelijk alleen maar in onze eigen kamer, ons lichaam is daar, ons leven is daar, ons hele Zelf en Wezen is daar. Op dezelfde manier leven we in het perfecte universum, ongeacht onze droom van ziekte, gebrek, oorlog of beperking in welke vorm dan ook. We drukken het volmaakte lichaam uit en onze Goddelijke Perfectie is nooit buiten ons geweest.

Je vraagt je misschien af: “Hoe kan het waar zijn dat ik goed en kwaad kan denken, dat ik het goede en het verkeerde kan doen, dat ik wakker kan blijven en kan gaan slapen en toch kan beweren ‘ik ben de Waarheid; ik ben God; ik en mijn Vader zijn één’? Of je kunt je afvragen: “Ik lees dat God onveranderlijk is, altijd dezelfde en absoluut. Hoe kan ik dan mijzelf verzoenen met God?” Dat kan maar op 1 manier: Door te zien dat God betekent je perfecte staat! Het woord God betekent Goed, Perfectie, Realiteit. Zoals licht nooit duisternis kan zijn, is Perfectie nooit onvolmaaktheid. God is onveranderlijk en onverzettelijk. God omvat de Perfectie van het Zelf, het lichaam en het universum. De Realiteit verandert nooit! Het is zonder begin of einde. God is onze Realiteit, onveranderlijk en heel.

Dit feit moet ik mijzelf bewijzen. Ik moet dit alles voor mijzelf uitvinden. Dit is de vreugde van mijn bestaan. Zoals de antwoorden op alle wiskundige problemen vervat zijn in de principes ervan en door inzicht bereikt kunnen worden, zo zijn onze vervullingen die geluk, gezondheid, harmonie, vrede en voorspoed genoemd worden, allemaal vervat in God, onze Perfectie, ons Principe en Realiteit, om ontdekt en ervaren te worden. We moeten wel eerst zoeken en vinden, kloppen en het open laten gaan, spreken en ons woord vervuld laten worden.

Hoeveel wiskunde zou men kennen zonder de problemen ervan op te lossen? Heel weinig. Hoeveel van God, onze Perfectie, kunnen we kennen en ervaren zonder ons hart en onze gedachten tot bewustzijn en erkenning daarvan te brengen? Heel weinig. Terwijl we slapen ontzeggen we onszelf het bewustzijn en de activiteit van onze wakkere staat, nietwaar? Toch kunnen we ons in onze droomslaap wekken en onze normale toestand ervaren. Precies zo kunnen we hier en nu ontwaken tot onze Realiteit, ons perfecte Zelf, lichaam en universum, onberoerd door welke droom dan ook, prachtig, vol licht, onweerstaanbaar. En dit zelfs terwijl we geconfronteerd lijken te zijn met problemen die gebrek of beperking worden genoemd. Maar dan moeten we er wel voor kiezen! We moeten ernaar verlangen! We moeten erop aandringen!

Jezus deed het. Hij zei dat wij het kunnen doen. We moeten het onvermijdelijk doen. Deze tijd is nu gekomen, niet alleen voor

afzonderlijke personen, maar voor naties en voor de hele wereld. Je zult het derde hoofdstuk van Joel heel verhelderend vinden. “Wek de machtige mensen ... Laat de zwakken zeggen, ik ben sterk ... Laat de heiden gewekt worden ... Menigten, menigten in de vallei van beslissing, want de dag des Heren is nabij in de vallei van beslissing ... zo zul je weten dat ik de Heer jouw God ben die verblijft in Zion.”

Zij die Vrede en Voorspoed verwerven zullen degenen zijn die besluiten zich tot God te keren, onze perfecte voltooide staat van het Goede dat overal is. Waarom onze perfecte Goddelijke staat aanroepen, om dat te doen wat al gedaan en voltooid is? Het wiskundig principe hoeft zijn problemen niet op te lossen. Wij, het Zelf, alleen moeten ontwaken, kiezen, beslissen, verrijzen, naar voren komen, terugkeren en in onze perfecte staat van bewustzijn blijven die de Christus is.

Hier zien we op de juiste manier, we zien Perfectie, God, als werkelijk Alles-in-alles. We zien dat we werkelijk leven, bewegen en ons bestaan in God, Perfectie, hebben. We zijn er in feite nooit van afgescheiden geweest. Maar net als in de droom tijdens het slapen kunnen we ontevreden zijn, angstig en van streek, en onze echte ontsnapping aan de droom zou zijn om wakker te worden. Onze enige echte bevrijding van de dromen van oorlog, disharmonie en beperking is om te ontwaken tot het bewustzijn dat onze Goddelijke staat, ons Perfecte Zelf, lichaam en universum precies hier is waar we zijn, heel en altijd aanwezig.

Perfectie is alles. Ik, God, of de Perfecte staat, ben het al en de Ene, zonder begin of einde. Er is niets buiten mij, de Perfecte. Ik, Perfectie, vul elke ruimte. Voor licht is er geen duister. Voor Perfectie is er geen imperfectie. Voor de Werkelijkheid is er geen onwerkelijkheid. “Wat voor overeenkomst heeft Christus met Belial?” (2 Cor. 6:15) Hoe kunnen we dan licht en duisternis verzoenen? De wakkere en slapende staat? Dat kunnen we niet.

Terwijl we slapen en dromen zijn we helemaal in onze wakkere toestand – ons leven, onze intelligentie, ons lichaam, onze wereld, alles wat bij ons hoort. Om de droom te kunnen verlaten, zouden we moeten denken aan onze wakkere toestand en dit zal zelf het ontwaken versterken. Als je daarom in een mentale slaap bent en droomt van welk conflict dan ook, wend je tot je wakkere staat, die je perfecte staat is en denk eraan als je echte Realiteit en hier moet je wel verblijven.

Teneinde bewust te worden van deze feiten, moeten we echter wel onwetendheid en onjuiste overtuigingen opgeven en bewust functioneren vanuit de toestand van wijsheid en Realiteit. Verwijt je denken niet dat het misschien onvolmaakt denkt, net zo min als je je ogen zou verwijten omdat ze verslag

uitbrengen van hemel en bomen. Je zou je ogen in zo'n geval niets kwalijk nemen en het denken moet ook niet als onvolmaakt beschouwd worden vanwege verkeerde gedachten. Wij, het Zelf, zijn degene die ziet, hoort, denkt. Onvolmaakt denken moet daarom naar ons herleid worden. Wij staan boven het denken en het lichaam. Terwijl we danken vanuit het standpunt van onze Perfectie en Realiteit, worden we ons ervan bewust en vervullen zo ons Zelf en ons Wezen.

Denk er altijd aan dat onze Perfectie God is, werkelijk de ene en enige Zijnstoestand. We worden ons bewust van deze Goddelijke Perfectie in die mate dat we erin geloven, het accepteren, aanbidden en vereren, en alle dingen en gedachten ervoor neerleggen en komen om het op te eisen en in bezit te nemen als ons eigendom.

Laten we ons haasten om in God, onze Perfecte staat te verkeren. We zien dat David van zichzelf eiste: "Wordt wakker, waarom slaap je, O Heer? Sta op, werp ons niet voorgoed weg." (Psalm 44:23) David heeft het hier over zichzelf, hij is de IK die moet ontwaken, hij is de Heer, degeen die kan kiezen. David spreekt niet tegen God, de Perfecte staat van zijn Wezen, maar wekt zichzelf om in en vanuit die staat te functioneren. Zo moeten we terugkeren naar God, terugkeren naar Perfectie in elke gedachte, handeling en ervaring. Wanneer we dit doen, dan zullen we inderdaad terug zijn gekeerd naar Zion, ons echte en ware bestaan.

Hier is geen slaap of duisternis, geen droom. Hier is ons bewustzijn de Christus en we zijn tevreden ermee om hierin te verblijven, voorgoed in onze perfecte staat.

ONS LEEFTIJDLOZE BESTAAN

Ik ben het Zelf met almachtige kracht. Buiten mij is er niets anders, niets naast mij om me tegen te spreken of dat tegengesteld is. Hoe oud is het Zelf? Het Zelf is nooit geboren. Het Zelf leeft in eeuwigheid, het was er nooit afgescheiden van. In de Realiteit is er geen tijd en in een droom is er geen tijd. Het geloof aan ouderdom is in dit nieuwe licht geen kwaad op zich, maar biedt het Zelf eerder een gelegenheid om op dit punt het bewustzijn van het eigen eeuwig leeftijdloze bestaan en wezen te oefenen. Het is tijdloos, grenzeloos, onveranderlijk.

Als het Zelf, zouden we ons vlees moeten zien als dat van een kind, glad en stevig. We zouden schoonheid, gratie en lieflijkheid moeten handhaven door ons meer en meer van ze bewust te worden als onze eigen altijd aanwezige Al,

Perfectie en Heelheid. Ons lichaam is in feite eeuwig en ononderbroken perfect in elk opzicht. Wanneer we een onjuist gezichtspunt ervan vasthouden, is het alsof we in een droom verkeren. Hier is ons echter een kans geboden om de waarheid over de droom te kennen, dat wil zeggen dat er niets gebeurt in de droom, er is niemand in een droom, en er bestaat geen substantie, macht, leven of actie erin.

We moeten ons gezichtspunt veranderen van het dromen van "leeftijd" naar dat van het kennen van de onveranderlijke, tijdloze lieflijkheid van ons eeuwige Wezen. Het grootse feit dat we moeten weten en bekrachtigen is dat ons lichaam Spirit is, of spiritueel, smetteloos. Ons spirituele lichaam is altijd veilig en geborgen, perfect en absoluut, onveranderlijk en onweerstaanbaar. Geen enkele leeftijd heeft het ooit aangeraakt, geen conflict of welke verstoring van de zuiverheid, perfectie en spiritualiteit dan ook. Er hoeft geen enkel kwaad ervan af gehaald te worden. Geen organen of functies hersteld te worden, of leeftijd toegevoegd of afgetrokken te worden. Ons lichaam is altijd mooi als de morgensterren en verlicht als de zon.

ONZE OVERVLOED SCHEPPEN

Laten we ons opnieuw de openbaring van onze Drie-eenheid voor de geest halen, zodat we beter kunnen begrijpen hoe we onze wereld kunnen voorzien van de dingen die we hier zouden willen manifesteren. De eerste positie van het Zelf wordt de Vader genoemd, de tweede de Zoon en de derde de Heilige Geest. We kunnen het nu als volgt uitleggen:

1. IK ben de Eerste en de Laatste, IK ben de Totaliteit van mijn wereld, IK omvat de staat van perfect begrip en perfecte expressie. Deze Zijnstoestand wordt God of Vader genoemd en dat betekent Principe, Realiteit, de Absolute, zonder keerzijde. IK ben de Schepper van mijn ervaring die gebaseerd moet zijn op Perfectie, Realiteit, God, om vrede, heelheid, geluk en succes te kunnen zijn. Natuurlijk ben Ik Leven zonder begin of einde, Ik ben wijsheid, Ik ben Macht, Ik ben het Al in alles.
2. Ik ben altijd in een staat van activiteit en gewaarzijn van mijn alomvattendheid en heelheid. Dit wordt bewustzijn genoemd, de Zoon. Ik ken voortdurend mijn oneindig Wezen, dus denk, zie, hoor, voel Ik en in al mijn diverse kanalen van gewaarzijn kom Ik tot het kennen van mijn Zelf als alles wat er is. Daar Ik alles ben, heb ik vrije wil om de wet voor mijzelf te zijn. Functionerend vanuit mijn perfecte staat (Vader), handel ik als de Christus.
3. Ik ben de vervulling van mijn Zelf. Deze vervulling, het antwoord of ware ervaring, wordt de Heilige Geest genoemd,

aangezien ik de Perfectie, Macht en heerlijkheid van mijn Wezen alleen uitdruk door mijn Zelf openbaring en Zelf verlichting.

Mijn schepping is voor de verheerlijking van mijn Zelf ... opdat de Vader, Perfectie, verheerlijkt mag worden in de Zoon, echte activiteit van het Bestaande. Het is het Principe, Perfectie, datgene wat ik ben, dat de werkzaamheid en activiteit van bewustzijn (de Zoon) mogelijk maakt. We zouden altijd moeten verlangen dat de Realiteit en bewustzijn, Vader en Zoon, één zijn, aangezien het Perfecte alleen in deze staat gekend en ervaren wordt. Onze Goddelijke staat is natuurlijk altijd heel en eeuwig gemanifesteerd. In die mate dat we ontwaken tot deze eeuwig bestaande Perfectie vervullen we het in ons dagelijks leven. Zo gaan ons weten en ons ervaren hand in hand.

Als we de macht van het denken beschouwen als iets dat voorkomt uit iets dat Denken genoemd wordt, ontzeggen we onszelf onze eigen autonomie en macht. En bovendien beseffen we dan niet dat IK BEN de Eerste en IK BEN de Laatste. Alles wat is, inclusief Leven, Denken, Geest, is in en van het IK dat alpha en omega is. We denken, we leven, we handelen, we voelen, we beminngen, enz. Openbaring van het Zelf maakt ons al deze dingen duidelijk. Om deze reden moeten we ons altijd wenden tot ons eigen Zelf voor alle licht, macht en openbaring. Elders zoeken ontzegt je gewoon de geïnspireerde kennis en de gezegende ervaring ervan.

Schepping heeft tot doel om onze hartewensen in ons dagelijks leven voort te brengen. Onze ervaring is natuurlijk afhankelijk van ons bewustzijn, dat wil zeggen, van onze kennis van de realiteit en ons vermogen om er standvastig aan vast te houden. Door onze verlichte besef van God, onze Perfectie, gaan we goedheid, liefde, succes en geluk uitdrukken. In onze huidige staat van bewustzijn hebben we behoefte aan geld, een huis, voedsel, kleding enz. Terwijl zulke vormen geen eeuwig bestaan hebben, hebben we toch het recht en de macht om onze verlangens in ieder moment van onze dagelijkse ervaring te vervullen, net zoals Jezus de broden en de vissen vermenigvuldigde.

Men zal moeten inzien dat daar we ALLES zijn, wij onszelf geven en van onszelf ontvangen. Ons eigen bestaan en onderhoud bestaat uit dit geven en nemen. We zouden altijd het onverzettelijke axioma voor ogen moeten houden – buiten mij, het Zelf, is er niets. Als je bijvoorbeeld werk wilt, wie zou het je moeten geven? Niemand anders dan jijzelf. Als je iets te verkopen hebt, wie zal je koper zijn? Niemand anders dan jij zelf. Ik ben degene die verkoopt en degene die koopt, ik ben degene die geeft en degene die neemt. Via deze activiteit onderhoud ik mezelf. Als ik gezelschap wil, wie moet het mij verschaffen? Niemand anders dan ik zelf. Als we het denken, of mensen, behandelen alsof er iemand of iets anders

is, geven we hen macht die alleen in onze eigen handen thuishoort.

Dit is waarlijk mijn heerschappij en gezag; mijn ervaring te sturen en te beheersen vanuit het standpunt dat ik de schepper ervan ben. Wie zijn het die naar me toekomen als mijn metgezellen, vrienden of relaties? Wat mij betreft zijn zij mijn bewustzijn, maar voor zichzelf zijn zij het Zelf. Totdat we zien dat onze ervaring slechts onze schepping of ons bewustzijn is, beschouwen we het niet als zodanig, noch zien we onszelf als de schepper ervan. Vandaar dat een mens in meerdere of mindere mate overgeleverd is aan zijn schepping totdat hij ontwaakt is tot dit besef. Zo kan hij een Frankenstein scheppen die zich later tegen hem keert.

Je kunt nu begrijpen dat de “duivel” of de “sterfelijke geest” of de “dwaling” die in het verleden zoveel aandacht kregen, niets anders zijn dan de eigen scheppingen die tot zoveel onbegrip, problemen en drama’s leidden omdat men dat niet wist. Of we ons daar wel of niet van bewust zijn, we scheppen aldoor. Totdat we dit bevrijdende feit toegeven en onze verantwoordelijkheid voor de schepping ervan op ons nemen, zijn we overgeleverd aan de genade ervan. Zo werd hoop de bodem ingeslagen, bleven wensen onvervuld en waren ervaringen zo ver verwijderd van vrede, harmonie en voorspoed.

Je moet je op jezelf verlaten! Jij bent de schepper van het goede; jij bent je eigen voorziening van rijkdom en overvloed, voorspoed en succes. Zodra men bereid is om alle andere leringen en geloofssystemen los te laten en alleen te zoeken naar de onthulling van zijn eigen Zelf en wezen, zal de verlichting en openbaring spoedig komen. Het Zelf moet zichzelf ontdekken als datgene wat in alles voorziet, zichzelf onderhoudt en voedt, door Zichzelf bestaat. Denkend vanuit deze basis, dit absolute principe en deze Realiteit, zullen we het Zelf kennen als de machtige Vader, de eeuwigdurende Verlosser. Daarom “zullen de verlostten, zij die op het Zelf vertrouwen om Perfectie te omvatten, terugkeren ... eeuwigdurende vreugde zal op hen rusten, ze zullen blijheid en vreugde verkrijgen; en verdriet en rouw zullen wegvluchten”.

Wanneer we onszelf hebben toegestaan om onze Verlosser te zijn, ons Alles in alles, dan “zal de zon niet langer je licht zijn gedurende de dag; de maan zal jou niet van licht voorzien; maar de Heer (je eigen Zelf) zal een eeuwigdurend licht voor je zijn en je God (Perfectie) je glorie. Jouw mensen (de totaliteit) zal ook rechvaardig zijn”. (Jesaja 60:19,21)

HELING

Wat is heling? Is het het veranderen van omstandigheden? Nee. Is het een nieuwe rangordening van gedachten? Nee. Is het de verbetering van dromen? Nee. Heling is het ontwaken uit slaap en dromen.

Terwijl het waar is dat er in een droom niets gebeurt en er ook niemand echt is in een droom, toch is het ook waar dat ik droom zolang ik

welke onvolmaaktheid dan ook die ik waarneem, accepteer. Als ik onvolmaaktheid zie of onvolmaaktheid hoor of onvolmaaktheid voel, kan ik dat alleen doen in een droom. In God, mijn volmaakte staat, kan ik dat niet. Als ik geloof dat iemand anders mij vertelt over ziekte, disharmonie of welke beperking dan ook, moet ik wel toegeven dat ik het droom. Want het is zeker dat alles dat ik van een ander weet alleen mijn bewustzijn van die ander is. Als ik volledig vanuit mijn Goddelijke Perfectie functioneerde zou ik geen enkele onvolmaaktheid kennen, waar dan ook. Daarom deed Jezus na zijn verrijzenis geen enkel helend werk meer ... Hij was toen gereed om "terug te keren tot de Vader" de staat van voortdurende perfectie.

Als we het leven van Jezus op aarde bekijken, zien we dat hij "de verzoening voor onze zonden is; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld". (1 Joh.2:2) Hoe anders dan als zijn eigen bewustzijn zou hij ze uitgewist kunnen hebben?

Hij nam de zonden (dromen) van de wereld op zich, om allen te tonen hoe we moeten bewijzen dat de realiteit van ons wezen er altijd is en helemaal intact is en hoe onze verlossing uit de slaap en dromen moet gebeuren. Terwijl ik slaap kan ik beslist niet de droom van een ander binnengaan! Daarom is alles wat ik weet van een ander alleen wat ik over die ander accepteer in mijn bewustzijn. Daarom zou ik alle anderen alleen als mijn Zelf moeten beschouwen en vanuit het gezichtspunt van de Ene. Dan ben ik vrij om ze te zien volgens het gezichtspunt van Perfectie als mijn Alles. Ik ben alleen verantwoordelijk voor de manier waarop ik hen zie en beschouw.

"Hij werd voor onze overtredingen gewond , voor onze ongerechtigheden gekwetst, de bestraffing van onze vrede rustte op hem; en met zijn striemen zijn wij geheeld". Voor zover het zijn bewustzijn betrof, verlost Jezus ons. Maar voor zover het ons bewustzijn betreft, moeten we onszelf verlossen. En niet alleen onszelf, maar ook de zonden van de hele wereld. We moeten leren dat God, Perfectie, ALLES is.

Het kan duidelijk gezien worden, dat hoewel Jezus allerlei soorten ziekten genas, ze weer ziek warden en stierven. In zijn wereld waren ze volmaakt, zonder begin of einde. Voor hem waren het zijn mensen, de schapen van zijn wei, figuren in een wereld waarvan hij de schepper was. Voor henzelf hadden ze vrije wil om te denken en te leven zoals ze verkozen; om hun perfectie te ontdekken, die zo voor de hand lag.

Voor mijzelf ben ik alles. Ik heb alleen met mijn eigen bewustzijn te maken, ik moet niet geloven dat onvolmaaktheden in mijn universum bestaan. Ik moet voortdurend het denken, voelen en handelen beoefenen dat gebaseerd is op Perfectie, Realiteit, Wetmatigheid, mijn ontwaakte (Goddelijke) staat; de enige echte werkelijke staat die er is. Ik moet een ander zien als mijzelf, het Zelf. Ik moet de onvolmaaktheid die de ander weergeeft, weigeren. Ik moet

ook weigeren te geloven dat ik niet in staat ben de ander te helpen. Want over mijn bewustzijn heb ik alle macht. "Ik ben de Heer; dat is mijn Naam; en mijn glorie zal ik niet aan een ander geven". (Jesaja 42:8)

Jezus oefende macht uit over alle ongewenste verschijnselen en sprak tegen zijn rollen zoals hij wilde. Waarom niet, aangezien hij totale macht over ze had door zijn realisatie van Perfectie als Al-wat-is? Hier moeten we de laagheid en gemeenheid inzien van het heersen over de eigen wereld en de mensen erin vanuit een andere basis dan oneindige liefde en zuiverheid, vanuit een ander idee dan dat van oneindig goed en harmonie. Heersen vanuit elk ander gezichtspunt is imperialisme, dominantie, tirannie en persoonlijk dictatorschap uitbeelden.

Het 47^e hoofdstuk van Jesaja gaat duidelijk en levendig over deze dwaling en het heilloze ervan. "Want jij hebt vertrouwd op je gemeenheid; je hebt gezegd, niemand ziet me. Je wijsheid en je kennis hebben je corrupt gemaakt en je hebt tegen jezelf gezegd, ik ben ennaast mij is niemand. Daarom zullen kwaad ... en onheil ... en wanhoop plotseling op je komen".

Hetzelfde boek, in het 5^e hoofdstuk, is ook tegenwoordig heel verhelderend. "Wee degenen die kwaad goed noemen en goed kwaad; die duisternis voor het licht plaatsen ... bitter voor het zoete. Wee hen die wijs zijn in hun eigen ogen en voorzichtig!" Jezus verklaarde ondubbelzinnig; "Wee de mens door wie de verleiding komt". (Matth. 18:7)

Voor iedereen is er niets anders dan zijn eigen wereld; zijn eigen schepping van zijn bewustzijn. Dit is precies wat Jezus onderwees en de basis van waaruit Jezus functioneerde. Hij hoefde niet gekruisigd te worden. Hij had het op elk moment kunnen tegenhouden, als hij dat had verkozen. Hij verkoos echter om te bewijzen dat hij boven de ervaring die dood genoemd wordt, stond. Om heel en compleet in ieder opzicht uit het graf te komen. Geen wonder dat hij later zei: "ik ben de eerste en de laatste".

Is het niet rechtvaardig dat alle verantwoordelijkheid voor onze bewustzijnstoestand bij ons berust? Op welke andere wijze zouden we ooit kunnen hopen om onze wereld te beheersen en onze schepping, behalve als de maker en schepper ervan? Alleen op deze wijze hebben wij de macht om duivels uit te drijven, om het Woord te spreken en het te laten gebeuren, om een wereld zonder oorlog te scheppen, zonder zonde en zonder welke strijd of worsteling dan ook; om in onze ervaring het beloofde land te brengen, het koninkrijk der hemelen, de kristallen aarde.

Hoe groter ons inzicht en onze verlichting, hoe volmaakter ons universum van mensen, dingen en het omringende toeschijnen. Eindelijk is onze vervulling voltrokken. Dit is onze hemelvaart.

VERVULLING

Als het Zelf, schrijven we elk ons eigen boek van het Leven. Wie zou in feite anders ons verhaal kunnen schrijven? Door dit emanciperende standpunt in te nemen verschaffen we onszelf de sleutel die de deur naar het paradijs voor ons opent.

Wat is de “afdeling van de Heilige Geest”? Het is het openen van ons bewustzijn om het licht van helder begrip toe te laten – het begrip dat wij alleen de schrijver zijn van ons boek van het leven; dat onze ervaring onze eigen schepping is. “Vurige tongen” representeert het uitgieten van begrip vanuit ons eigen verlichte bewustzijn. Wanneer we deze hoogte bereiken weten we dat we datgene wat we hebben gemaakt kunnen veranderen, omdat we het zelf gemaakt hebben. “De Heer (Schepper) gaf en de Heer nam”. (Job, 1:21)

Als de Heer van ons universum moeten we daarom onze scheppingen op elke wijze zegenen; zoals ons grote voorbeeld dat deed. “Sta op, straal, want uw licht is gekomen en de glorie van de Heer (echt begrip van het bestaan) is in u opgekomen”. U zult uw wereld de blijde boodschap brengen ... de gebroken harten helen ... ze schoonheid geven om de plaats van as in te nemen ... het kleed van lofprijzing om de zwaarte te vervangen ... Want zoals de aarde haar knoppen voortbrengt, zo zal de Here God (het Zelf, dat Perfectie volvoert) rechtvaardigheid en lofprijzing op laten komen voor alle volkeren”. (Jesaja, 61^e hoofdstuk)

Als de volmaakte scheppers moeten we het kromme rechtmaken en de ruwe plekken glad. We moeten onze stem met kracht verheffen; het verheffen en niet bang zijn. Als de volmaakte schepper geven we macht aan de zwakken; en hen die geen macht hebben geven we meer kracht.

Wij en onze schepping zullen met adelaarsvleugels opstijgen; we zullen rennen en niet moe worden, we zullen onvermoeibaar lopen. Werkelijk, we zullen alles in ons bewustzijn (universum) aanschouwen en zeggen – het is heel goed!

Als we vanuit het gezichtspunt van de schepping verheven worden tot dat van de schepper, zullen we alle figuren naar ons toetrekken. Aanschouw, ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde; en de eerste zal niet herinnerd worden of herdacht ... en de stem van de schreienden zal niet langer gehoord worden ... noch de stem van de roependen. (Jesaja 65:17-19)

Onvergankelijke schoonheid, harmonie, glorie zijn voor altijd van mij als de Perfecte Ene. Hier omvat ik alles wat zuiver, goed en blijvend is en dat druk ik uit. Mijn levensprincipe is Perfectie en niets minder. Werkzaam als dit principe, deze Perfectie, licht ik de sluier van mysterie van mijzelf en de schepping en breng mijn heerschappij aan het licht.

Perfectie is de werkelijkheid van alle dingen. Het is het alpha en omega van het bestaan. Ons Christusbewustzijn kan altijd bewijzen dat dit overal de waarheid over het bestaan is. Ik ben perfecte liefde, perfect licht, perfect begrip. Ik ben de

substantie van alles; de Geest die alles bezielt; het IK BEN wie IK BEN.

Wetmatigheid en Realiteit, God en Vader, duiden op onze perfecte zijnstoestand, onze zuivere intelligentie, ons smetteloze lichaam, ons perfecte universum, heel en vlakbij, nu en altijd.

Laten we daarom denken, leven en handelen vanuit ons bewustzijn van Perfectie als Al-wat-is en het Enige. Waarlijk, wij zijn de God die alle ruimte vult ... het goddelijk WIJ ... de totaliteit van het bestaan.

“Laat hem die dorst, komen. En laat wie dat wil vrijelijk nemen van het levenswater”. (Rev.22:17) Wie maar wil kan nu, vandaag, beginnen zijn boek van het Leven te schrijven vanuit het standpunt van Perfectie als zijn Alles en het Enige. Dit is het beoefenen van de Realiteit.

Lillian DeWaters